

עבודת השם

פרשת "האזינו"

זה הגוף (סנהדרין צא). נמצא ש"שמים" הם כינוי לנשמה ו"ארץ" הוא כינוי לגוף, לכן שייכם הכתוב לעניין תוכחה של עוונות וחטאים. (עוד יוסף חי, לבוש יוסף)

המטרה של עבודת השם היא עבודה אמיתית שנאמר "קרוב השם לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת". ולא עבודה לשם שכר ועונש שעבודה הזאת נקראת יראת העונש אנו צריכים לעבוד את הקב"ה ביראה והאהבה, והיראה תהיה יראת החטא כלומר שהחשש שלנו לחטא הוא לא מבחינת שכר ועונש, שאם החטא קרה במזיד אז זה "גרוע" ואם הוא קרה בשוגג אז לא נאמר לעצמנו "לא נורא השם יסלח", אלא שהיראה תהיה יראת החטא שנאמר "חטאים תרדוף רעה", אמנם לא נענש על עברות בשוגג אך הנשמה היא שהתכלולה ואיברה חלק מהרוחניות שלה שנאמר "קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד היא" וזה לא משנה לנשמה אם זה מזיד או שוגג הנזק הוא אותו נזק.

משל למה הדבר דומה אם אדם יורה כדור מאקדח בשוגג ופצע או הרג מישוהו. האדם שניפגע מאותה פגיעה חמורה זה לא שייך לומר מזיד או שוגג זה אותו נזק לגבינו, אלא לגבי בית משפט של שכר ועונש שייך לומר מזיד או שוגג, מזיד חייב שוגג זכאי לכן אנו צריכים לפחד לעבור עברות כדי שנשמור על נשמה זכה ונקיה שלא נתנתק מבורא עולם. אנחנו צריכים לשאוף ליראת את החטא בפרט כאלו נחש נמצא על ידנו ואז אני בטוח שלא יהיו שוגגים וכל שכן לא מזידיים. לכן בכל דרך יש שלבים והקב"ה לא מעונין בכמות אלא באיכות שנאמר לפום צערא אגרה ידע לו האדם שאם קשה לו בעבודת השם אז הוא נקרא עבד השם ואם התרגל וקל לו אפילו שקיים הרבה מצוות עד אין סוף הוא אינו יקרא עבד אמיתי אם אין הוא מרגיש קושי מסוים.

שנאמר בתפילת עמידה "ותן שכר טוב לכל הבושחים בשמך באמת ושים חלקנו עמם ולעולם לא נבוש" ... ולכן החלטש יאמר גיבור אני ויתחיל עם קבלה טובה ויצעד איתה קדימה בעלית התשובה לפי כוחו העיקר שיהיה אמיתי עם בוראו. סיפור מדהים הממחיש את חשיבותה של קבלה טובה, אירע במעונו של הבבא סאלי: זוג הורים המומים ומזועזעים הגיעו אל הצדיק בספרם לו, כי בנם המשרת בצבא ניתק עמם קשר ולא קבלו ממנו אף אות חיים והם חוששים לגורלו. הביט בהם הצדיק במבטו המלטף ובקש כוס משקה, ברך ולגם ממנו מעט, ובעודו אוחז בכוס קרא בקול: לחיים!!! והוסיף: ונקח לא ינקח... איש לא הבין את כוונת הרב...

"הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם, וְאֲדַבְּרֵה; וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ, אֲמִרְיָי." (האזינו לב-א) משה רבינו ע"ה נקט לשון האזנה על השמים ולשון שמיעה על הארץ ואילו ישעיה אמר להיפך "שמעו שמים והאזינו ארץ". לפי שלשון האזנה נופל על הקרוב ולשון שמיעה על הרחוק, והיות ואמונתו של משה רבינו בשמים לכן אמר האזינו לשמים כמדבר לאדם הקרוב אליו, וכלפי הארץ אמר שתשמע כדבר העומד מרחוק, ואילו ישעיה שהארץ הייתה קרובה אליו יותר אמר האזינו ארץ. (מרדש תנחומא ב')

אולם יש להבין מה שייכות יש לשמים וארץ לתוכחה שמוכיחים את האנשים בעניין חטאים ועוונות? והעניין יבואר על פי המסופר בתלמוד: אמר לו אנטונינוס לרבי: גוף ונשמה יכולים לפטור עצמם מן הדין, כיצד? - גוף אומר: נשמה חטאה, כי מיום שפירשה הנשמה ממני, הריני מוטל כאבן דומם. נשמה אומרת: הגוף חטא, כי מיום שפירשתי ממני הריני פורחת באוויר כציפור. אמר לו אמשול לך משל, למה הדבר דומה? למלך שהיה לו פרדס נאה והיו בו תאנים נאות, והושיב בפרדס שני שומרים אחד חיגר ואחד סומא. אמר החיגר לסומא: תאנים נאות אני רואה בפרדס, הרכיבני על שכמך ונביאם לאוכלם. רכב חיגר על הסומא והביאום ואכלום. לימים בא בעל הפרדס, אמר להם: היכן התאנים הנאות? אמר לו הסומא: וכי יש לי עיניים לראות? והחיגר אמר לו: וכי יש לי רגלים ללכת? מה עשה? הרכיב את החיגר על גבי הסומא ודן את שניהם יחד...

והנמשל אומר רבי לאנטונינוס, הקדוש ברוך הוא מביא את הנשמה וזורקה בתוך הגוף ודן את שניהם יחד, שנאמר: "יקרא אל השמים מעל" זו הנשמה, "ואל הארץ לדין עמו"

17:57	כניסת השבת
18:54	צאת השבת
18:46	שקיעה
19:28	ה. תם
6:44	הנץ

הפטרה: ויידבר דוד לה'

את בית הכנסת, "לא ינקה" - לא ינוקו אלה שזממנו להרע-
לו. ולישועות כאלו זוכים רק ע"י אמונה אמיתית בבורא
עולם. (ספר הסליחות עמ' נ"ב)

"יערף כמטר לקחי, תזל כטל אמרתי" (האינון לביב) אמר רבי
שמחה בונים מפשיסא - מה גשם בשעה שהוא יורד עדיין
אין רואים השפעתו על הצמחים ורק לאחר זמן נראים
תוצאותיו, כך גם בדברי תורה-אף אם בשעה ששומעים
אותם אין מבחינים בהשפעתם בכ"ז סופם לעשות את
פעולתם. "אחיותיי", הייתה אומרת שרה שניר ע"ה: "נקל
להתלהב, אך קשה להחזיק בהתלהבות". אכן כתוב: "וקווי
ה' יחליפו כוח ירוצון ולא ינעון ילכון ולא יעפון". נשאלת
השאלה: הרי לרוץ יותר קשה מללכת, אם כן: אם הם ירוצו
ולא ינעון אז בוודאי שיוכלו ללכת? אלא - שלרוץ מפעם
לפעם ולהתעלות כל אחד יכול, אבל ללכת הרבה יותר
קשה-יכיר צריך להתמיד ומידה זו - של קביעות - עקביות
היא המפתח לכל מידה ולכל קבלה שמקבל אדם על עצמו.

הרב פנה אל האב ועודדו במילים חמות: הסירו דאגה
מלבכם, הבן בריא ושלם וישוב לביתכם תוך זמן קצר.
שמחו בני המשפחה לשמע הבטחה מפורשת זו של הרב
והלכו. חלפו הימים ועדיין אין שום סימן, אך ההורים לא
איבדו תקווה והאמינו בדברי הרב בכל ליבם. הייתה זו
שעת בוקר מוקדמת לאחר שבוע המתנה, נשמעה נקישת
על הדלת ובפתח - מאובק ויגע עמד בנס האבוד. את
מסיבת ההוריה חגגו אצל הצדיק, ואז שאלו הרב: בני,
איזו מצוה קיימת שהגנה עליך? נבוך החייל והשיב: אני
יודע, יהודי פשוט אני, מתפלל במניין, שומר שבת וזהיר
במצוות. שמח הצדיק לשמוע, אך לא הרפה והמשיך:
אך איזו מצוה נוספת קבלת על עצמך? התלבט החייל
אם יגלה סודו, ולבסוף אמר: קבלתי על עצמי שבכל ערב
שבת אנקה את בית הכנסת שעל יד ביתנו. אף אחד אינו
יודע על זה מלבד הגבאי. אורו פניו של הצדיק, ניכר על
הענווה שלא היה עוד מי שיודע על זה חוץ מהגבאי,
וחזר ואמר: "ונקה לא ינקה" מי שקיבל על עצמו לנקות

ע"פ ילקוט יוסף
כ"ד ד.

פנית ההלכות "הלכות מילה בשבת"

ז. מילה בזמנה הנערכת בשבת, ויש שם צלמים שמצלמים
את מהלך עשיית הברית, וגם האורחים הם חילוניים
המעשנים בשבת בעוה"ר, ומגיעים ברכב למקום המילה,
ומחללים שבת בפרהסיא, בכל זאת אין למוהל להימנע
מלמול את התינוק בשבת, ולקיים את המצוה במועדה. כל
שאינו עושים שום חילול שבת בשביל המילה עצמה, שאין
מביאים את התינוק ברכב, או מעלים ומורידים אותו
במעלית וכדומה. ואמנם בקהילות בחו"ל שחילול השבת
הוא דבר מצוי, והרבנים רוצים לגרור גדר ולדחות את קיום
המצוה ליום ראשון, יכולים להורות כן כדי למגרד מילתא,
דרך הוראת שעה. והכל לפי ראות עיני המורה, שפעמים
עליו לגרור גדר ולמנוע פרצות בחומת השבת, ולדחות את
המילה ליום א', ופעמים שעליו להורות שימולו אף בשבת.
ועל כל פנים אם המילה עצמה כרוכה בחילול שבת בהבאת
התינוק, בוודאי שעל המוהל להימנע מלמול בשבת, וידחו
את הברית ליום ראשון. (ילקוט יוסף שבת ד' עמוד שיט)

סיפור בהמשכים "ראוי לעושר" חלק ב.

מצבור: סבל ודוחק היו מנת חלקו של ר' פינחס. נשא את עיניו
לשמים, כמתכוון ללשון הפסוק "מאין יבוא עזרי, עזרי מעם
ה'". **המשך:** עתה נעשו פתאום הכול לקרובי ולידידי. עני אחד
מסביר לי כי הוא קרוב-משפחתי, שכן סבו היה בן-דוד של אבי.
וכך שני ושלישי ועוד רבים. הם למדו להחניף לי, אבל מטרתם
אחת - כספי. קשה לי לתת כסף לבני-אדם כאלה". הצדיק לא
השיב אבל קרא לגבאי. "הבא לכאן בבקשה דף נייר, נוצה וקסת
דיר", אמר לו. בתוך כמה רגעים היה הכול מוכן על שולחן
הצדיק. ר' פינחס עמד משתאה, והנה הצדיק קורע את הנייר
לפיסות קטנות. רבי ישע'לה פנה אל ר' פינחס: "אמור לי
בבקשה את שמותיהם של היהודים המכובדים ויראי-ה'
שבעירך". ר' פינחס עדיין לא הבין למה דבריו מכוונים, אך מנה
לפני הרבי את היהודים הזכורים לו, והרבי כותב את שמותיהם
על פיסות הנייר. כשסיים לכתוב את השמות אמר הצדיק: "אני
מתכוון עכשיו לערוך הגרלה בין הרשומים בפתקים, מי מהם
יזכה בעושר שאתה סובל כל-כך ממנו..." ר' פינחס החוויר. רק
עתה תפס את משמעות העניין. הוא הבין כי בעוד רגע קט
ישוב להיות עני מרוד, וכל עושרו ילקח ממנו. כשכל גופו רועד
החל להתחנן לפני הצדיק ולהביע חרטה על מה שאמר. אולם
ארשת פניו של הצדיק נשארה רצינית. בעוד הוא מקפל את
פיסות הנייר קרא לעברו: "בשביל מה יהודי צריך כסף, אם לא
כדי שיוכל לתת צדקה לעניי עירו?". כל פיסות הנייר היו
מקופלות היטב ומוכנות לגורל. ר' פינחס פרץ בבכי ובלב שבור
ביקש והתחנן לפני הצדיק לתת לו הזדמנות לתקן את דרכיו.
מעתה הוא מבטיח לפזר מהונו לכל נצרך. בינתיים קרא רבי
ישע'לה לגבאי וביקש ממנו להביא כלי מתאים, ובתוך כך אמר
לר' פינחס: "רואה אני כי אכן מתחרט אתה על התנהגותך ועל
דבריך. אני מוכן להשתדל עוד פעם בעבורך. אכתוב גם את
שמך על פתק ואכניס אותו לגורל. אם יעלה שמך בגורל, יהיה
זה אות שמשים כי נתקבלה תשובתך". הפתקים הוכנסו אל
הכלי, והגבאי התבקש להוציא פתק אחד. ר' פינחס הביט בגורל
בעיניים כלות, שפתיו רחשו תפילה, ובלביו הבטיח כי ישנה
את דרכו וייתן צדקה ביד רחבה לכל נזקק. ליבו החסירי פעימה
כאשר מסר הגבאי את הפתק הזוכה לידי הצדיק. רבי ישע'לה
פתח את הפתק וקרא: "ר' פינחס, זכית!". דמעות של אושר
נקו בעיניו. בהתרגשות ובהנעה שמע את מילותיו המעודדות
של הצדיק, כי מעתה ודאי ראוהו הוא לעושר, וכי מהיום ידע
לעשות בכספו אך טוב וחסד. כשנפרד מהצדיק היה ר' פינחס
אדם אחר, וכזאת הייתה גם התנהגותו. **סוף!**

עלון זה לעילוי נשמת!

ברוך עובדיה בן שרה	יגאל יוכפז בן שושנה
שרה בת סלמה	שלום בן משה
אסתר בת חנה	שלום בן אברהם
ציון עובדיה בן רחל	יחזקאל אליהו בן סמרה
נעמי לקס בת אסתר	יעקב לקס בן אסתר
רחל עובדיה בת אסתר	רבקה בת כאוגו וחנניה
שלמה בן אליהו ושרה	אברהם דמתי בן אסתר
דוד שורנזון בן חוה	יוסף צברי בן אהרון

ת. נ. צ. ב. ה.

עורך ומגיש: שלום ע.

המעוניינים לקבל את העלון למייל בתפוצה שבועית:
יש לשלוח הודעה לאימייל: avodat.aseem@gmail.com
כמו כן ניתן להוריד את העלון באתרי לדעת, דרשו, ועוד...